

mange kongelige Obligationer, som behøvedes, uden at det var nødvendigt at indskrænke sig til den specielle Art, der er udstedt for Kongerigets Gæld.

N. Sæge: Det er saa langt fra, at jeg vil tilraade at afbetale den nuværende Gæld, at jeg langt hellere vilde see § 7 ubdvidet derhen, at Regjeringen bemyndigedes til, om det ønskedes, at modtage Indbetaling af de Obligationseiere, som have Papirer, lydende paa under 100 Rd.; der kunde jo tænkes at være Folk, som sad med disse smaa Obligationer paa nogle og 60, 70 eller 80 Rd., og som kunde ønske ved at give et tilsvarende Tilskud at faae Obligationer paa 100 Rd. Det forekommer mig ikke at være nogen beleilig Tid til at udbetale en 4 pCts. nopsigelig Gæld; thi vel er Betsbet kun ringe, men det er altid værd at lægge Mærke til, at det i det Nærløb, man er i Begreb med at paatage sig Udgifter af en temmelig vidtløftig Natur, ikke er hensigtsmæssigt at stille sig af med den billigste Gæld, man fortiden kan have. Dersom Obligationerne stode langt over pari, dersom man kunde laane Penge til under 4 pCt., saa var det jo sandsynligt, at Regjeringen vilde opsig flere Laan end dette, men det er nu ikke Tilfældet, og jeg vilde derfor snarere ønske, at Gjælden istedetfor at blive formindsket kunde blive forøget. Den Omstændighed, at det skulde have nogen Betydning for Pengemarkedet, at Kongeriget Danmark har en Gæld af noget over 1 Million, er virkelig for Intet at regne, og en Sammenligning mellem private Forhold og disse offentlige Forhold gjælder aldeles ikke disse Pengesager. Man vil overalt lægge Mærke til, at naar en Stat har sine Indtægter og Udgifter paa en ordentlig Fod og punktlig betaler sine Rentier, saa er der ikke Spørgsmaal om, hvorvidt den i Forveien stylder lidt Mere eller lidt Mindre, den vil dog med Lethed kunne faae Laan, hvorimod en Stat, der ikke stylder en Stilling i Nationalgjæld — og vi have nærliggende Exempler derpaa — kan have stor Vanskelighed ved paa en nogenlunde taalelig Maade at blive hørt paa Pengemarkedet; den maa betale langt Mere end de, der nu engang ere paa

Markedet og ere bekjendte som vederhæftige og ordentlige Folk. Jeg kan derfor ikke troe Andet, end at det vilde være rigtigt, om der til anden Behandling blev givet § 7 den af mig paapegede Udvikelse. — Med Hensyn til den Ulempe, enkelte Folk kunne have af, at Obligationer ikke mere blive noterede paa Navn, skal jeg bemærke, at jeg altid har anseet det for en Ustik, at Staten skulde være en Slags Formyndere, Bogsolder, Fuldmægtig, Contoirholder, eller hvad man nu vil kalde det, for Eiere af Obligationer; det maa blive Enhvers Sag at passe paa sin Valuta, og har en Mand faaet en Obligation, maa han sørge for, at den ikke kommer i urigtige Hænder — det kan ikke være noget fornuftigt Statsformaal at holde Contoir for andre Folks Papirer. Man har jo imidlertid tilbudt den Udvikelse, at Folk kunne lade deres Tilgodehavende indskrive i en Bog, og altsaa have deres Eieendom fuldkommen sikker, hvilket formodentlig er en Smøbekommen i Anledning af den Forandring, som man nu indfører, og som jeg finder overmaade fornuftig. — Jeg skal benytte Leiligheden til at henlede den ærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa, at det vist vilde være hensigtsmæssigt, om det blev bekjendtgjort, at de Coupons, der komme til at hænge ved de nye Obligationer, fra Forsaldsdagen af modtages som god Betaling i alle Kongerigets Kasser; det er ikke noget meget stort Beløb, men det er dog nogle og halvtredstindstyvetusinde Rd. eller maastee lidt Mere, som paa den Maade vilde komme i Omløb som smaa Sedler og rimeligviis til Publikums Bequemmelighed og til Kongerigets Fordeel blive ved at circulere, uden meget hurtigt at komme til Udbetaling. Skeer dette tillige, som jeg formoder, med den større Statsgjæld, ville vi vinde Smaasedler til Beløb af over 200,000 Rd., og Statskassen vil i Aarets Løb indvinde en ikke ubetydelig Rente, ikke at tale om de Coupons, der maastee der ved aldeles ville komme af Dage og saaledes afgive en reen Fordeel for Statskassen. Paa den Maade vilde vi gjøre en lille Bankforretning med Smaasedler, efterat den store Banks smaa Sedler, vist ikke til Fordeel for Banken, have hørt op at circulere.